

“मीठे बच्चे- हरेक पार्टधारी आत्माले आधा समय सुख, आधा समय दुःखको पार्ट खेल्छ । यो पनि ईश्वरीय नियम हो ।”

प्रश्न:- बाबाले जुन कुरा सम्भाउनुहुन्छ, यो शिक्षा बच्चाहरूको बुद्धिमा यथार्थ रीतिले कहिले बस्न सक्छ ?

उत्तर:- जब बुद्धि शुद्ध बन्छ । जसले जति-जति पुरुषार्थ गरेर मैला निकाल्दै जान्छ, त्यति बाबाको ज्ञान बुद्धिमा बस्दै जान्छ । अहिलेसम्म बच्चाहरू सतोसम्म पनि मुश्किलले पुगेका छन् । हरेकको पुरुषार्थ आ-आफ्नो छ । कोही सतो छन् भने कोही तमो पनि छन् । तर बन्नु छ सतोप्रधान ।

गीत:- दूर देश का रहने वाला.....

ओम् शान्ति । जब मेला वा प्रदर्शनीमा बच्चाहरूले सम्भाउँछन्, जुन सम्भाउन लायक कुराहरू छन्, ती अवश्य सम्भाउनुपर्छ । यसमा यो त अवश्य सम्भाउनुपर्छ- सबै ब्रदर्स (आत्माहरू)का बेहदका बाबा एकै हुनुहुन्छ । यो पनि सोध्नुपर्छ- यहाँको आदि सनातन धर्म के हो ? उनीहरूले त आदि सनातन हिन्दू नै सम्भन्छन् । इस्लामी, बौद्धी, क्रिश्चियन आदिलाई थाहा छ- हाम्रो धर्म कसले र कहिले स्थापना गरे ? यो तिम्रो हिन्दू धर्म हो अथवा देवी देवता ? यो कसले र कहिले स्थापना गर्नुभयो ? यो दुनियाँले बिलकुल जान्दैनन् । यो बिलकुल जरूरी कुरा हो सम्भाउनको लागि । यो कसैको पनि ध्यानमा आउँदैन । प्राचीन भारतखण्डको गायन छ । तर उनीहरूलाई यो थाहा छैन- आदि सनातन देवी-देवता हाम्रो धर्म हो । हिन्दू त कुनै धर्म नै होइन । अहिले तिम्री बच्चाहरूले जान्दछौ- ५ हजार वर्ष पहिले देवी-देवता धर्म थियो । अवश्य त्यस समय लक्ष्मी-नारायणले राज्य गर्थे । उनीहरूले आफूलाई हिन्दू कहलाउँदैनथे । ठिक छ, हिन्दू धर्मको पनि कुनै सम्बत हुनुपर्छ । विक्रम सम्बत जो भन्दछन्, हुन सक्छ जबदेखि देवताहरू वाममार्गमा जान्छन्, तबदेखि आफूलाई हिन्दू कहलाउन सुरु गर्छन्, त्यतिबेला देखि विक्रम सम्बत पनि भनिन्छ । त्यसैले आधा-आधा भयो । त्यस समय त्यसलाई आदि सनातन देवी-देवता भनिदैन । सम्बत भनिन्छ जब धर्म स्थापना हुन्छ । त्यो कसले स्थापना गर्‍यो ? विक्रम सम्बत त रावणले स्थापना गर्‍यो । त्यससमय सबैको कर्म, विक्रम भइरह्यो । कर्म, अकर्म, विक्रम नाम त छ नि । त्यसैले विक्रम राजाको पनि सम्बत चल्छ । त्यो भयो आधा समय । अब यो विक्रम सम्बत हिन्दूहरूको सम्बत त होइन । त्यसैले यो सोध्नुपर्छ- आदि सनातन देवी-देवता धर्म कहिले स्थापना भयो ? थाहा त हुनुपर्छ नि । यो धेरै नाजुक कुरा हो । जब यो थाहा हुन्छ, तब हिसाब लगाउन सकिन्छ- नयाँ दुनियाँ थियो फिर दिन-रात अवश्य हुन्छ । आधा-आधा अवश्य हुन्छ । यो एक ईश्वरीय नियम हो, यसको ज्ञान अवश्य दिनु छ । यस्तो कहिले कसैले समाचार दिएको छैन । क्रिश्चियनको पनि आधा सुख, आधा दुःखको पार्ट चल्छ । यो जुन हामीले सम्भाउँछौं, यसमा सारा इतिहास-भूगोल आउँछ । मनुष्य जो पनि आउँछन्, उनलाई दुःख र सुखको पार्ट मिलेको छ । एक दुई जन्मको लागि आएका भए पनि आधा-आधा हुन्छ । यो एक ईश्वरीय नियम हो । प्रदर्शनीमा जब सुन्छन्, राम्रो-राम्रो गर्छन् । बाहिर निस्कने बित्तिकै भुल्छन् । बिरलै कसैले ध्यान दिन्छन् । कोही एक महिना आएर पनि हराउँछन् । कसैले १० मिनेट सम्भन्छन्, कोही एक घण्टा, कोही त केही समय आएर चल्दा-चल्दा थाक्छन् । यस्तो सेवाकेन्द्रमा

२०७३ मंसिर १४ मंगलबार २९-११-२०१६ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन

पनि भइरहन्छ। कसरी दैवी सम्प्रदाय बनिरहेको छ। यो पनि आश्चर्य छ— नयाँ दुनियाँको धर्म पुरानो दुनियाँमा स्थापना भइरहेको छ। यो कुरा तिमी बच्चाहरूको बुद्धिमा आउँछ। बाबाद्वारा तिमीले आफ्ना ८४ जन्मलाई जानिसकेका छौ। बाबा भन्नुहुन्छ— म ८४ जन्मको कहानी सुनाउन आउँछु, अवश्य पछाडि नै आएर सुनाउनुहुन्छ नि। द्वापरको बीचमा त सुनाउन सकिदैन, जबकि पछाडिकाले जन्म पनि लिएका हुँदैनन्। राजयोगको ज्ञान द्वापरमा मिल्न सक्दैन। महाभारत लडाईँ पनि द्वापरमा लाग्न सक्दैन। महाभारत लडाईँपछि नै सत्ययुग स्थापना हुन्छ अर्थात् देवी-देवता धर्म स्थापना हुन्छ। त्यसभन्दा पहिले ब्राह्मण धर्म स्थापना हुन्छ, अवश्य ब्रह्माद्वारा स्थापना गर्नुहुन्छ। त्यसैले ब्राह्मणहरू जन्म लिन्छन्। विराट् रूप जो देखाइएको छ, त्यसमा शिवलाई पनि देखाइएको छैन भने ब्राह्मणहरूको चोटी पनि देखाइएको छैन। प्रदर्शनीमा पनि विराट् रूप भएको चित्र हुनु आवश्यक छ। ब्रह्माद्वारा पहिले ब्राह्मण अवश्य रचनुहुन्छ। फेरि ती ब्राह्मण कहिले र कहाँ रचनुहुन्छ। ब्राह्मणहरूको हो संगम। शूद्रहरूको हो कलियुग। अहिले तिमीले आफूलाई कहलाउँछौ प्रजापिता ब्रह्माकुमार-कुमारीहरू। प्रजा अर्थात् मनुष्य सृष्टि त्यसैले अवश्य ब्राह्मण हुनुपर्छ। क्राइस्टलाई क्रिश्चियन धर्मका पिता भनिन्छ। यिनी हुन् प्रजापिता। भगवान्ले ब्रह्माद्वारा मनुष्य सृष्टि रचनुहुन्छ। यस्तो होइन क्राइस्टद्वारा, बौद्धीहरूद्वारा रचनुहुन्छ। मनुष्य सृष्टि सुरु नै ब्रह्माद्वारा हुन्छ। त्यसैले अवश्य पहिले-पहिले ब्राह्मण नै रचनुहुन्छ। ब्राह्मणलाई फेरि देवता बनाउनुहुन्छ। विराट् रूपमा पनि यहाँ नै देखाउँछन्, अरू धर्मकाले विराट् रूप बनाउन सक्दैनन्। यी नयाँ-नयाँ कुरा बाबाले नै सम्भाउनुहुन्छ। नयाँ प्वाइन्टहरू पनि निस्किरहन्छन्, पुराना पनि निस्किरहन्छन् किनकि नयाँ-नयाँ बच्चाहरूलाई पनि केही नयाँ, केही पुराना प्वाइन्ट मिल्नुपर्छ, जसद्वारा बुझ्न सकून्। जबसम्म बाबा र वर्सा बुद्धिमा हुँदैन तबसम्म के बुझ्न सक्छन्? तिमीले जान्दछौ— बाबा र वर्साको बारेमा कसैलाई सम्भाउन बडो सहज छ। बाबा त सबैका एक हुनुहुन्छ, उहाँ अवश्य आउनुहुन्छ। शिवजयन्ती यहाँ नै मनाइन्छ। तर कसैलाई यो थाहा छैन— शिवजयन्ती के हो? न ब्रह्मा, विष्णु, शंकरको बारेमा थाहा छ, न श्रीकृष्णको बारेमा। श्रीलक्ष्मी-नारायणको राज्य कहिले थियो, यो पनि जान्दैनन्। क्राइस्ट आएर गए, उनका पोपको सारा लिस्ट हुन्छ। तर हिन्दूहरूलाई यो थाहा छैन— यी लक्ष्मी-नारायणले पनि यहाँ राज्य गरेर गएका हुन्। जति पनि चित्र बनाउँछन् पूजा गर्छन्, उनको कर्तव्य बिलकुल जान्दैनन्। देवताहरूबाट फेरि क्षत्रियहरूले राजाई कसरी लिए, के लडाईँ गरे? राजाई परिवर्तन हुन्छ भने अवश्य कसैले विजय प्राप्त गरे। वहाँ त यो कुरा नै हुँदैन। उनीहरूले त राम्रोसँग राज्य दिन्छन्। मनुष्य त कति अन्धकारमा छन्। तिमीलाई कति प्रकाश मिल्छ। यस्तो पनि होइन— सबै कुरा कसैलाई याद रहन्छ। नत्र बाबाले जो सम्भाउनुहुन्छ त्यो सबै प्रदर्शनीमा सम्भाउनु पर्ने हो। प्रदर्शनीमा एक दिन आउँछन्, फेरि अर्को दिन आउँदैनन्। केही पनि थाहा हुँदैन बुझे वा बुझेनन्। विचार पुस्तिकामा लेखाउनुपर्छ— पहिले हामीलाई यो थाहा थिएन देवी-देवता धर्म कहाँ गयो? सम्बत बताउनुहोस्। हिन्दू धर्म कहिलेदेखि सुरु भयो? हरेकले के सम्भाउँछन्, यो कसैलाई पनि थाहा हुँदैन। विचार राख्नेवाला पनि चाहिन्छ। तिमीले सिद्ध गरेर बताउँछौ। ५ हजार वर्षको यो चक्र हो, लेख। सम्बत आदिको कसैलाई थाहा छैन। यो कुरा कुनै शास्त्रमा सुनेका छौ? फेरि हामीले कहाँबाट सिक्छौं? हामीलाई सिकाउनेवाला अवश्य भगवान् हुनुहुन्छ। भगवान्ले बाहेक यो कुरा कसैले सम्भाउन सक्दैन। उहाँ पनि अवश्य कुनै तनमा

२०७३ मंसिर १४ मंगलबार २९-११-२०१६ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन

आउनुहुन्छ। परमात्मा ज्ञानका सागर हुनुहुन्छ। परमपिता परमात्माले ब्रह्माद्वारा स्थापना गर्नुहुन्छ। आदि-मध्य-अन्त्यको ज्ञान दिनुहुन्छ। उहाँको नाम हो शिव। भक्तिमार्गमा उहाँका धेरै नाम राखिदिएका छन्। कमसेकम डेढ लाख आ-आफ्नो भाषामा उहाँका नाम राख्छन्।

बच्चाहरूलाई सधैं कति सम्झाउँछु। तर अभैँ शुद्ध बुद्धि बनेको छैन। पुरुषार्थ गर्दै रहेमा मैला निस्कँदै जान्छ। अहिलेसम्म त बच्चाहरू सतोसम्म पनि मुश्किलले पुगेका छन्। त्यसमा पनि कोही तमो, सतोप्रधान, सतो, रजो, तमो यसमा पनि नम्बरवार छन्। हरेकको पुरुषार्थ आ-आफ्नो चल्छ। यस समय मनुष्यहरूको छ विनाश काले विपरीत बुद्धि। केवल पाण्डवको थियो प्रीत बुद्धि। उनीहरूको विजय भयो। असुर र देवता— हुन् दुवै मनुष्य। यस्तो होइन असुरहरूको कुनै भयानक रूप हुन्छ। त्यो त लडाईँमा गोला ग्याँस आदिबाट बच्नको लागि ड्रेस लगाउँछन्। उनीहरू हुन् आसुरी सम्प्रदायका, तिमी हौ राम सम्प्रदायका किनकि तिमीले ५ विकार छोडेका छौ। पवित्र बनेर सारा विश्वमा तिमी राज्य गर्नेछौ। तिम्रो कसैसँग लडाईँ छैन। बाबाले कति कुराहरू सम्झाउनुहुन्छ। कोही महिना दुई महिना आएर फेरि थाक्छन्। फेरि बुझिन्छ त कदिरमा छैन। साधारण प्रजामा त आउँछन्। प्रजा त धेरै बन्नेवाला छन्। अहिले पनि हेर प्रजा कति छन्। कहीं अन्नको कमी हुनाले मनुष्य भोकले पनि मर्छन्। कहीं वर्षा नहुनाले अकाल पनि पर्छ। यसमा सरकारले के गर्छ! यो त प्राकृतिक विपद हो। अब त मुसलधारे पानी पनि पर्छ। विनाश त हुनु नै छ। तिमीले जो साक्षात्कार गरेका थियौ, त्यो सबै प्राकृतिकलमा हुनेछ। साक्षात्कारमा एक कृष्णको महल देख्छौ। सारा त देख्न सक्दैनौ। ठिक छ देख्यौ— विनाश भयो, शरीर छोडेपछि सबै कुरा बिसिन्छ। सारा दुनियाँ खतम हुँदैछ। फेरि दुनियाँ नै बदलिन्छ, तिमीले सबै कुरा भुल्नेछौ। अहिले तिमीमा सुरु देखि लिएर अन्त्य सम्म सबै ज्ञान छ। मूलवतन, सूक्ष्मवतनको चक्र कसरी घुम्छ, सारा ज्ञान बाबाले दिनुभएको छ। जसमा जति धेरै ज्ञान त्यति धेरै नशा रहन्छ। अहिले हामी मास्टर नलेजफुल भएका छौं, फेरि जब विनाश हुन्छ, हाम्रो शरीर खतम हुनेछ। यस जन्मसम्म नै ज्ञान रहन्छ। त्यसैले यति बुद्धिमा नशा रहनुपर्छ— हामी यो शरीर छोडेर गएर राजकुमार-राजकुमारी बन्नेछौं। मनुष्य त पढेर गएर आ-आफ्नो कमाई गर्छन्। बाबा भन्नुहुन्छ— मैले त कुनै कमाई गर्दिनँ। मैले त तिमीहरूलाई सिकाएर आफ्नो घरमा लिएर जान्छु। तिमीले कमाई गर्छौ र गुमाउँछौ पनि। तिमीमा सारा आदि-मध्य-अन्त्यको ज्ञान छ। बाबामा पनि ज्ञान छ, जुन बसेर सम्झाउनुहुन्छ, पार्ट अनुसार। फेरि बाबा पनि जानुहुन्छ निर्वाणधाम। सबै आत्माहरू पनि जान्छन्। वहाँ फेरि जस-जसको पार्ट हुन्छ, उनीहरू फेरि राजधानीमा आउँदै जान्छन्। बाँकी समय शान्तिधाममा रहन्छन्। बच्चाहरूलाई कति ज्ञान मिलिरहेको छ, उच्च पद पाउनको लागि। नयाँ कसैको बुद्धिमा बस्न सक्दैन। केवल यति भन्छन् ज्ञान धेरै राम्रो छ। फेरि आफ्नो काम-धन्दामा जान्छन्। बाहिर गएपछि मायाले बिसाईदिन्छ, ताला लगाईदिन्छ। कति बच्चाहरूको पनि यस्तो हाल हुन्छ। पूरा धारणा हुँदैन। भित्र कोही आए भने पहिले भन— यी सबै हुन् ब्रह्माकुमा। शिवबाबाले ब्रह्माद्वारा विष्णुपुरीको स्थापना गरिरहनुभएको छ। अहिले कलियुगको अन्त्य हो फेरि सत्ययुग हुनेछ। ब्रह्माका बच्चाहरू सबै ब्रह्माकुमार-कुमारीहरू हुन्, जो फेरि देवता बन्नेछन्। यस्तो सेवा समाचार बाबालाई मिलिरह्यो भने बाबाले राय दिनुहुन्छ। तर बाबालाई पूरा सुनाउँदैनन्। धेरैमा त ग्रहचारी लाग्छ। अहिले हेर फस्टक्लास, भोलि हेर थर्डक्लास बन्छन्। ग्रहचारी नहुँदो हो त आश्चर्यवत् भागन्ती किन

२०७३ मंसिर १४ मंगलबार २९-११-२०१६ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन हुन्थे ? जो बच्चाहरूले प्रदर्शनीमा गएर राम्ररी सेवा गर्छन्, उनीहरूले आफ्नो समय पनि सफल गर्छन् । बापदादालाई कहिल्यै छोड्नु हुँदैन । बाबाले बच्चाहरूलाई केही भन्नुहुन्छ, फेरि तुरुन्तै प्यार पनि गर्नुहुन्छ । बाबाको दिलमा बच्चाहरूको केही पनि रहँदैन । यो केवल शिक्षा दिनको लागि सिकाउनुहुन्छ ।

यहाँ बच्चाहरूलाई टोली खुवाइन्छ किनकि बेहदका बाबा हुनुहुन्छ नि । लौकिक पिता बजारबाट आउँदा बच्चाहरूको अवश्य याद आउँछ । केही न केही टोली लिएर आउँछन् । बाहिर सेवाकेन्द्रमा टोली मिल्दैन । यहाँ बाबा सम्मुख बस्नुभएको छ । बाबाले सबै कुरा बच्चाहरूलाई सम्झाउनुहुन्छ । द्वापर देखिका ती ऋषि-मुनि जो सतोप्रधान थिए, जसको बुद्धिमा ताला लागेको थिएन, उनीहरूले पनि भन्दथे— रचयिता र रचनालाई हामी जान्दैनौ । आज कलियुगमा सबैको बुद्धिमा ताला लागेको छ, फेरि उसले कसरी जान्न सक्छन् ? शास्त्र त ती ऋषि-मुनिले पनि पढ्थे । तिमीलाई प्वाइन्ट त धेरै मिल्छन् सम्झाउनको लागि । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको यादप्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) भगवान्‌ले हामीलाई पढाएर भगवती-भगवान् बनाउनुहुन्छ— यसै खुशीमा वा नशामा रहनु छ । रचयिता र रचनाको ज्ञान बुद्धिमा राखेर अरूलाई सुनाउनु छ ।
- २) जसरी बाबाले बच्चाको कुरा दिलमा राख्नुहुन्न, त्यस्तै कसैको कुरा पनि दिलमा राख्नु हुँदैन ।

वरदानः— तीनै काललाई सामुन्ने राखेर हर कार्यमा सफल हुने सदा विजयी भव

लौकिक रूपमा पनि जो समझदार हुन्छ, उसले अगाडि-पछाडि सोचेर-बुझेर कदम उठाउँछ । त्यस्तै यहाँ पनि तिमी बच्चाहरूले कुनै कार्य गर्दा, पहिले तीनै काललाई सामुन्ने राखेर गर, केवल वर्तमानलाई नहेर, बेहदको समझ धारण गर । विजयीपनको निश्चयको आधारमा वा त्रिकालदर्शीपनको आधारमा हर कर्म गर वा हर बोली बोल तब भनिन्छ अलौकिक वा असाधारण ।

स्लोगनः— हदको किनारालाई छोडेर एक बाबालाई सहारा बनायौ भने पार हुनेछौ ।